

Kibirin - Böbürlenmenin Sonu Ve Kârûn
 بِسْمِ
اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ
الرَّح۪يمِ
اِنَّ
قَارُونَ
كَانَ مِنْ
قَوْمِ
مُوسٰى
فَبَغٰى
عَلَيْهِمْۖ
وَاٰتَيْنَاهُ
ُ مِنَ
الْكُنُوزِ
مَٓا اِنَّ
مَفَاتِحَهُ
لَتَنُٓوأُ
بِالْعُصْبَة
ِ اُو۬لِي
الْقُوَّةِۗ
اِذْ قَالَ
لَهُ
قَوْمُهُ لَا
تَفْرَحْ
اِنَّ
اللّٰهَ لَا
يُحِبُّ
الْفَرِح۪ينَ
14; "Şüphesiz Kârûn, Musa'nın kavmindendi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz ona, anahtarlarını (bile taşımak) güçlü bir topluluğa ağır gelecek hazinele verdik.
Hani, kavmi kendisine şöyle demişti: Böbürlenme! Çünkü
Allah, böbürlenip şımaranları sevmez." (Kasas, 28/76) Yüce kitabımız
Kur'an-ı Kerim'de bizlerin ders alması için anlatılan pek çok kissa
vardır. Bu kissalar Kur'an'ın ifadesiyle gerçekte yaşanmış olaylardır. Yani
misal getirmek için hikâye tarzında anlatılan olaylar değildir. Kur'an-ı
Kerim'de Hz. İsa ile ilgili kissa anlatıldıktan sonra olayın bir misal getirme olmadığını
belirtmek için yüce Allah, اِنَّ
هٰذَا لَهُوَ
الْقَصَصُ
الْحَقُّۚ
“Şüphesiz bu anlatılanlar gerçek küssalardır.” (Ali-İmran, 3/62) diye
buyurmaktadır. İşte bu küssalardan bir tanesi de Hz. Musa'nın kavminden olan
Kârûn hakkındaki küssadır. Kârûn, Allah'ın lütfettiği nimet
sayesinde çok mala sahip olan zengin bir kişi idi. Hazineleini değil, sadece anahtarlarını

taşımak güç bir topluluğa dahi ağır gelecek kadar çok idi. Yani malı çok fazlaydı. Ama o, sahip olduğu bu malı Allah’ın kendisine olan bir lütfu olarak görmüyor, ziynetlerini, takılarını takarak kavminin karşısına çikar böbürleniyor, büyüklük taslıyor, diğerlerini hor ve hakir görüyordu. فَخَرَجَ عَلٰى
قَوْمِه۪ ف۪ي
ز۪ينَتِه۪ۜ
“Kārûn gösterişli bir şekilde kavminin karşısına çikardı.” (Kasas, 28/79). Allah Teala tarafından verilen malın şükrünü eda etmesi için kendisine; وَابْتَغِ
ف۪يمَٓا
اٰتٰيكَ
اللّٰهُ
الدَّارَ
الْاٰخِرَةَ
وَلَا تَنْسَ
نَص۪يبَكَ
مِنَ
الدُّنْيَا
وَاَحْسِنْ
كَمَٓا
اَحْسَنَ
اللّٰهُ
اِلَيْكَ
وَلَا تَبْغِ
الْفَسَادَ
فِي
الْاَرْضِۜ
اِنَّ
اللّٰهَ لَا
يُحِبُّ
الْمُفْسِد۪ينَ “Allah’ın sana verdiği şeylerde ahiret yurdunu ara. Dünyadan da nasibini unutma. Allah’ın sana iyilik yaptığı gibi sen de iyilik yap ve yeryüzünnde bozgunculuk isteme. Çünkü Allah bozguncuları sevmez.” (Kasas, 28/76). Diyenlere karşı Kârûn yine böbürlenerek, قَالَ
اِنَّـمَٓا
اُو۫ت۪يتُهُ
عَلٰى عِلْمٍ
عِنْد۪يۜ “Bunlar bana bendeki bilgi ve beceriden dolayı verilmiştir” (Kasas, 28/77). Diyordu. Sonunda Allah Teala büyüklenmesi, kibirlenmesi, Allah’ı tanımaması ve malının şükrünü ödememesi sebebi ile Kârûn’u feci bir şekilde cezalandırılmış, onu ve sarayını yerin dibine batırarak yok etmiştir. Adamları da Allah’ın bu cezasına karşılık ona yardım edememişlerdir. Kendisi de kendini savunup kurtaramamış, malı, mülkü hazineleri de ona bir fayda sağlamamıştır.

فَخَسَفْنَا
بِه۪
وَبِدَارِهِ
الْاَرْضَ
فَمَا كَانَ
لَهُ مِنْ
فِئَةٍ
يَنْصُرُونََ
هُ مِنْ دُونِ
اللّٰهِۗ
وَمَا كَانَ
مِنَ
الْمُنْتَصِر۪ينَ “Sonunda biz onu ve evini barkını yerin dibine
geçirdik. Artık Allah’a karşı ona yardım edecek adamları olmadığı gibi, kendi kendini
kurtarabilecek durumda da değildi.” (Kasas, 28/81). Bu ayetten bizlerin çıkarması
gerekken derslerden bir tanesi böbürlenmenin yanlışlığıdır. Böbürlenmek
İslam ahlakının yasaklı olduğu davranışlardan bir tanesidir. Yukarıda belli
ölçülerde hayat hikâyesi anlatılan Kârûn örneğinde
olduğu gibi yüce dinimiz İslam böbürlenmeyi, kibirlenmeyi, başkalarına karşı
büyüklük taslamayı açık bir şekilde yasaklamıştır. Bu şekilde
büyüklük taslayanlar, malıyla, mülküyle övünerek
Allah’a karşı gelenler hem Kârûn örneğinde hem de diğer
örneklerde olduğu gibi yüce Allah tarafından acı bir şekilde cezalandırılmışlardır.
Böbürlenmek sadece mal çokluğuya değil bazen makamla mevki ile bazen
güçlü kuvvetli olmakla, bazen çoluk çocuğun çokluğu ile
bazen de Allah’ın insana vermiş olduğu güzellikle yapılmaktadır. Ama bunların hepsi
gelip geçicidir. Önemli olan Allah’ın rızasını kazanmak olmalıdır.
Güzellik her an yerini çırkinliğe, güçlülük
güçsüzüge bırakabilir, makam mevki elden çıkabilir, onca
çoluk çocuk bir kazada depremde felakette yok olabilir. Onun için sahip
olduğumuz bu şeylere güvenerek böbürlenmeye, kibirlenmeye
yönelmemeli, her zaman tevazu içerisinde olmalıyız. Böbürlenmek
dinimizde ne kadar yasak ise, bunun tam tersi olarak alçak gönüllü olmak
o kadar tavsiye edilmiştir. Kârûn ile ilgili olarak anlatılan bu kıssadan
çıkarmamız gereken bir diğer mesaj da böbürlenmenin,
büyüklenmenin, yeryüzünde bozgunculuk yapmanın yanlış olduğu kadar,
aynı zamanda Allah’ın bizlere vermiş olduğu malın şükrünü eda etmenin
gerekli olduğunu. Her şeyin şükrü vardır. Mala mülke sahip olmanın
şükrü de zekât ve sadakadır. Yukarıdaki Kârûn örneğinde de
olduğu üzere bizler, yüce Rabbimizin bizlere vermiş olduğu malın
şükrünü zekât ve sadaka ile gözetmeli, fakiri fukarayı
düşünmeliyiz. Ben bu malı kazanmak için ter dökerken, onlar benimle
beraber ter döktümü ki; malımı, paramı kendi ellerimle fakirlere vereyim
dememeliyiz. Böyle diyen Kârûn ve benzerlerinin sonunu hiçbir zaman
hatırdan çıkarmamalıyız. Dr. Mustafa KAHRAMAN

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)